

NAGRANIE ZREALIZOWANO W SALI KONCERTOWEJ PSM W JASTRZĘBIU-ZDRÓJU WE WRZEŚNIU 2025 ROKU

RECORDED AT THE CONCERT HALL OF PSM IN JASTRZĘBIE-ZDRÓJ IN SEPTEMBER 2025

PIANO | FORTEPIAN: FAZIOLI F308 / ARTUR SZBIEŁOK STROJENIE | TUNING

Marcin Domżał REŻYSERIA NAGRANIA | SOUND ENGINEERING & RECORDING PRODUCER

Halina Boniszewska / Kairi Igarashi TŁUMACZENIA | ENGLISH TRANSLATION

Archiwum Artystki ZDJĘCIA | PHOTOS

Antek Korzeniowski PROJEKT GRAFICZNY | SKŁAD | GRAPHIC DESIGN & PAGE LAYOUT

Ayako Kitanaka / Dux Recording Producers WSPÓŁWYDAWCY | CO-PUBLISHERS

DUX RECORDING PRODUCERS / DUX 2257/2258, 2026

2 MORSKIE OKO STREET, 02-511 WARSAW, POLAND | WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL

Ayako Kitanaka
piano

Polish Preludes

Chopin
Mykietyn
Szymanowski
Serocki

Fryderyk Chopin**24 Preludes, Op. 28**

1	No. 1 in C major	0:41	13	No. 13 in F sharp major	3:19
2	No. 2 in A minor	2:34	14	No. 14 in E flat minor	0:34
3	No. 3 in G major	1:05	15	No. 15 in D flat major	5:37
4	No. 4 in E minor	1:50	16	No. 16 in B flat minor	1:19
5	No. 5 in D major	0:34	17	No. 17 in A flat major	3:02
6	No. 6 in B minor	1:54	18	No. 18 in F minor	0:59
7	No. 7 in A major	0:48	19	No. 19 in E flat major	1:34
8	No. 8 in F sharp minor	2:00	20	No. 20 in C minor	1:44
9	No. 9 in E major	1:38	21	No. 21 in B flat major	1:45
10	No. 10 in C sharp minor	0:34	22	No. 22 in G minor	0:42
11	No. 11 in B major	0:39	23	No. 23 in F major	1:01
12	No. 12 in G sharp minor	1:19	24	No. 24 in D minor	2:22

CD 2

Total time – 44:03

Paweł Mykietyn

Four Preludes

1	No. 1	2:26	12	No. 7 in C minor	2:46
2	No. 2	1:02	13	No. 8 in E flat minor	2:25
3	No. 3	2:48	14	No. 9 in B flat minor	2:38
4	No. 4	2:58			

Karol Szymanowski

5	in C sharp minor	3:51

9 Preludes, Op. 1

6	No. 1 in B minor	2:24
7	No. 2 in D minor	2:43
8	No. 3 in D flat major	1:12
9	No. 4 in B flat minor	1:27
10	No. 5 in D minor	1:13
11	No. 6 in A minor	2:00

Kazimierz Serocki

Suite of Preludes

15	No. 1 Animato	1:05
16	No. 2 Affettuoso	2:14
17	No. 3 Agitato	1:19
18	No. 4 Teneramente	4:01
19	No. 5 Veloce	1:12
20	No. 6 Capriccioso	1:02
21	No. 7 Furioso	1:19

Along the Paths of Preludes

Of all piano miniatures, preludes seem to be the most capacious, non-obvious genre, escaping formal boundaries, yet remarkably complex, graceful, and impressive in its conciseness. In the piano literature, a special place is occupied by an unsurpassed masterpiece: Fryderyk Chopin's *24 Preludes*, Op. 28. This cycle was composed in Majorca in winter, at the turn of 1838 and 1839, and is undoubtedly amongst the most beautiful and the most demanding compositions in the Polish composer's oeuvre. Chopin diverted from the didactic nature with which these works were previously associated, notably thanks to Bach, and instead he emphasized an artistic element, hence their new, typically concert-oriented purpose.

The preludes are maintained in all keys of the circle of fifths. On the one hand, they reveal a wealth of expression and technical means, while on the other, they are ephemeral or characterized by a simplicity of expression. Hence, Schumann referred to them as an "intimate diary," a collection of "sketches, ideas, or fragmented pieces". German musicologist Hugo Leichtentritt, in turn, perceived them as "a riot of the most extraordinary and extreme emotional states". Therefore, Chopin's Preludes constitute a musical novelette, which is not unified by any

extra-musical content, but rather, as Józef Michał Chomiński noted, by “a coherence of sound substance”, which influences the integrity of the entire cycle, otherwise internally contrasted.

Within the cycle, we come across various musical “stops” that we discover depending on our mood and occasion – on each encounter they are different. Among these tales, we find, among others: those that take place over the space of just a dozen or so bars, such as the *Prelude in A major* No. 7 which seems to be suspended in time, or the internally quivering *Prelude in F sharp minor* No. 8. There is also the “time-measuring” *Prelude in B minor* No. 6, the wonderfully melancholic *Prelude in E minor* No. 4, or the *Prelude in D flat major* No. 15 otherwise known as “The Raindrop”, and finally there is the mournful *Prelude in C minor* No. 20, or the final *Prelude in D minor* No. 24, brimming with dramatic expression. The significance of these prelude gems for subsequent generations of composers is ultimately demonstrated by the cycles by Claude Debussy, Alexander Scriabin and Karol Szymanowski.

Nonetheless, preludes are such a broad, universal, and flexible genre that contemporary composers, such as Paweł Mykietyn, eagerly embrace them. His *Four Preludes for Piano*, composed in 1992, are sharply contrasted (*I, III* versus *II*, and *IV*). This is evident both in terms of their

tempo and their overall character: some are fast and exuberant, while others are filled with relative serenity and contemplation, with occasional interruptions. What they all have in common, however, is their sonic expressiveness.

Karol Szymanowski begins his prelude narrative as if from afar – such an impression can be gained when listening to the opening movement of the cycle of 9 *Preludes*, Op. 1. This is the work of a merely 18-year-old composer, still fascinated by the Romantic style, hence the audible influences not only of Chopin but also of the young Scriabin. *The preludes* are mostly composed in minor keys, with the exception of the *Prelude in D-flat major* No. 3, maintained in leisurely tempos and in a similar, though not devoid of exultation, character. It's worth quoting Arthur Rubinstein, who wrote in his autobiography: "This music was written by a master! We feverishly read all the manuscripts, and our enthusiasm and excitement grew as we realized that we were discovering a great Polish composer!"

A truly remarkable curiosity, discovered thirty years ago, is the *Prelude in C-sharp minor* (without opus number). Originally, it was the last part of a cycle of six preludes that Szymanowski submitted to a competition organized by the editors of the Warsaw-based "Meloman" (i.e. "Musico-

phile” magazine). It was in the very archives of that magazine’s editor, Leon Chojecki, that the submitted piece was discovered many decades after the war. This piece turned out to be the sixth prelude, identified in the winter of 1996 by Warsaw musicologist Władysław Malinowski. The composition, edited by him, was published in 1997. And as he himself admits: “When it comes to Szymanowski, we are curious about everything. Even what, in his own eyes, perhaps did not find final approval”. Whether this approval was right, only time and the listeners themselves will tell.

Dedicated to Tadeusz Ochlewski, founder of the Polish Music Publishing House, Kazimierz Serocki’s *Suite of Preludes* represents the neoclassical trend. The seven preludes, composed in 1952, are united by the composer’s dodecaphonic technique. The presence of dodecaphony, however, does not mean that we will not encounter works in tonal harmonics or presenting extended tonality. The Suite’s fast-paced movements are particularly impressive – brimming with energy, exuberance, and motoric progressions: I, III, VI, and the final figurative prelude. These are also undeniable highlights of Serocki’s vibrant composition, whose music we seem to appreciate more today than even a dozen years ago.

Mateusz Borkowski

translation: Halina Boniszewska

Na preludiowych ścieżkach

Spośród wszystkich miniatur fortepianowych to właśnie preludium wyjądają się gatunkiem najbardziej pojemnym, nieoczywistym, wymykającym się formalnym ramom, a przy tym niezwykle złożonym, wdzięcznym i efektownym w swej lapidarności. 24 *Preludia* op. 28 Fryderyka Chopina są w literaturze fortepianowej niedoścignionym arcydziełem muzyki romantycznej. Cykl ten powstawał zimową porą na Majorce, na przełomie 1838 i 1839 roku, i niewątpliwie należy do najpiękniejszych i najbardziej wymagających dzieł w twórczości polskiego kompozytora. Chopin odszedł od dydaktycznego charakteru, z jakim kojarzone były wcześniej te utwory, choćby za sprawą Bacha, eksponując pierwiastek artystyczny, stąd ich nowe, typowo koncertowe przeznaczenie.

Preludia utrzymane są we wszystkich tonacjach koła kwintowego. Z jednej strony prezentują bogactwo ekspresji i środków technicznych, z drugiej zaś są efemeryczne bądź charakteryzuje je prostota wypowiedzi. Stąd też Schumann określał je mianem „dziennika intymnego”, zbioru „szkiców, pomysłów lub okruchów”. Z kolei niemiecki muzykolog Hugo Leichtentritt widział w nich „feerię najbardziej niezwykłych i krańcowych stanów emocjonalnych”. Bo też Chopinowskie *Preludia* składają się na muzyczną nowelę, której nie łączy wcale żadna treść po-

zamuzyczna, tylko, jak zauważył Józef Michał Chomiński, „wspólnota substancji dźwiękowej”, która wpływa na integralność całego cyklu, skądinąd wewnętrźnie skonstruowanego.

Napotkamy w nim różne muzyczne „przystanki”, które odkrywamy w zależności od nastroju i okazji – za każdym razem inne. Wśród tych mikroopowieści znajdziemy m.in. takie, które rozgrywają się na przestrzeni zaledwie kilkunastu taktów, jak zawieszone w czasie *Preludium A-dur* nr 7 czy rozedrgane wewnątrznie *Preludium fis-moll* nr 8. Jest „odmierzające czas” *Preludium h-moll* nr 6, cudownie melancholijne *Preludium e-moll* nr 4 czy *Preludium Des-dur* nr 15 zwane „Deszczowym”. Jest w końcu i żałobne *Preludium c-moll* nr 20 czy przepełnione dramatyczną ekspresją finałowe *Preludium d-moll* nr 24. O tym, jak ważne te preludiumowe perełki okazały się dla kolejnych pokoleń kompozytorów, najlepiej świadczą cykle autorstwa Claude’a Debussy’ego, Aleksandra Skriabina czy Karola Szymanowskiego.

Jednak preludium to gatunek na tyle pojemny, uniwersalny i plastyczny, że z chęcią sięgają po niego także kompozytorzy współcześni, tacy jak Paweł Mykietyn. Jego *Cztery preludia* na fortepian, skomponowane w 1992 roku, są ze sobą mocno skonstruowane (*I, III* versus *II* i *IV*). Jest to widoczne zarówno pod względem tempa, jak i ogólnego charakteru, tj.

szybkie i żywiołowe, kontra wolne, przepełnione względny, niekiedy przerywanym spokojem i zadumą. To, co jednak jest wspólne, to ich dźwiękowa wyrazistość.

Karol Szymanowski swoją preludiową opowieść zaczyna jakby z oddali – takie wrażenie można odnieść, słuchając ogniwa otwierającego cykl 9 *preludiów* op. 1. To dzieło zaledwie 18-letniego kompozytora, zafascynowanego jeszcze romantycznym stylem, stąd słyszalne wpływy nie tylko Chopina, ale i młodego Skriabina. *Preludia* utrzymane są w większości w tonacjach molowych, poza *Preludium Des-dur* nr 3, w spokojnych tempach i podobnym, choć niepozbawionym uniesień charakterze. Warto przytoczyć przy tej okazji słowa Artura Rubinsteina, który w swojej autobiografii napisał: „Tę muzykę pisał mistrz! Gorączkowo przeczytaliśmy wszystkie rękopisy, a nasz entuzjazm i podniecenie rosły, w miarę jak uświadamialiśmy sobie, że oto odkrywamy wielkiego polskiego kompozytora!”.

Niewątpliwą ciekawostką jest odkryte trzydzieści lat temu *Preludium cis-moll* (bez opusu). Pierwotnie stanowiło ostatnią część cyklu sześciu preludiów, które Szymanowski wysłał na konkurs organizowany przez redakcję ukazującego się w Warszawie „Melomana”. I to właśnie w archiwum redaktora tego pisma, Leona Chojeckiego, już po wie-

lu dekadach po wojnie natrafiono na nadesłany konkursowy utwór. Tym utworem okazało się właśnie szóste preludium, które zimą 1996 roku zidentyfikował warszawski muzykolog Władysław Malinowski. Zredagowaną przez niego kompozycję wydano w 1997 roku. I jak sam przyznaje: „Gdy idzie o Szymanowskiego, jesteśmy ciekawi wszystkiego. Również tego, co w jego własnych oczach nie znalazło być może ostatecznej aprobaty”. Czy słusznie tej aprobaty nie znalazło, to już zweryfikuje czas i sami słuchacze.

Dedykowana Tadeuszowi Ochlewskiemu, założycielowi Polskiego Wydawnictwa Muzycznego, *Suita preludiów* Kazimierza Serockiego prezentuje nurt neoklasyczny. Siedem preludiów skomponowanych w 1952 roku łączy zastosowana przez kompozytora technika dodekafoniczna. Obecność dodekafonii nie oznacza jednak, że nie znajdziemy tu utworów utrzymanych w harmonice tonalnej bądź prezentujących rozszerzoną tonalność. Szczególne wrażenie robią szybkie części *Suity* – przepełnione energią, żywiołowością i motorycznymi przebiegami: *I, III, VI* oraz finałowe preludium figuracyjne. Są to zarazem niewątpliwe walory barwnej kompozycji Serockiego, którego muzykę, zdaje się, doceniamy dziś bardziej niż jeszcze kilkanaście lat temu.

Mateusz Borkowski

前奏曲の辿ってきた道をゆく

全ての小さなピアノ曲のなかで、前奏曲はもっとも捉えどころがなく、はっきりしないジャンルである。形式的な境界を飛び越えるが、そのまとまりのなかで、とても複雑で、優美で、印象深い。ピアノ曲の中で特異な位置を占めるのが、フレデリック・ショパンの24の前奏曲 作品28であり、これは傑作中の傑作である。この一連の曲は、1838年から1839年にかけての冬、マヨルカ島で作曲され、ポーランド作曲家の作品のなかでも間違いなくもっとも美しく、もっとも演奏が難しいものの一つである。この種の前奏曲は、かつては、バッハの有名な曲の影響もあつたか、教育的な性質をもつとされたが、ショパンはそこから離れ、むしろ芸術的な要素を強調し、コンサートで演奏されることを目的とした新しい時代の前奏曲集を作り上げた。

これらの前奏曲は、五度圏の全ての調をたどりながら展開していく。一方で、豊かな表現と様々な技巧を見せているが、他方で、はかない、あるいは、シンプルな表現を特徴としている。たとえば、シューマンは、これらの前奏曲を指して、「自分だけの日記」、「スケッチ、アイディア、あるいは断片的な曲」を集めたものだと言ったけれども、逆に、ドイツの音楽学者フーゴ・リヒテンリットは、これらを、「非常に驚異的な、極限の感情がほとばしり出ている」と感じたという。このように、ショパンの前奏曲は、音楽でつむぐ小説のようであり、これは、音楽以外の内容ではなく、むしろ、ヨゼフ・ミハウ・ホムスキのいうように、「音の実体の一貫性」によって統合されているのである。曲集のなかでは相互にコントラストをなすものが、この一貫性があるおかげで、曲集全体として完結性をもつようになっている。

この前奏曲集のなかでは、聴き手が、そのときの気分や聴くときの状況によって、ふと立ち止まるところが出てくる。これらは、聴くたびに、違ったように聞こえてくる。これらの小さな物語の中には、わずか十小節ほどで展開されるものがある。たとえば、時間が止まったように思われるようなイ長調第7番や、内面的に震えているように感じられる嬰ヘ短調第8番である。さらに、ロ短調第6番は時間を計っているようだし、ホ短調第4番は驚くほどメランコリック、そして、変ニ長調第15番ではよく知られた「雨だれ」の音が聞こえ、ハ短調第20番は陰鬱な雰囲気をつたえている。そして、最後のニ短調第24番は、劇的な表現にあふれんばかりである。これらの珠玉の前奏曲が、これに続く世代の作曲家にとって重要なものであり、究極的には、ドビュッシー、スクリャーピン、そしてシマノフスキの前奏曲のなかでもはっきりと示されている。

とはいえ、前奏曲は、たいへん幅広い、普遍的な、かつ柔軟性をもつジャンルであるので、現代の作曲家たち、たとえばパヴェウ・ミキエティンのような作曲家も、積極的に取り入れている。ミキエティンのピアノのための4つの前奏曲は、1992年に作曲されたものだが、鋭いコントラストを成している（つまり、IとIIIに対する形でIIがあり、そして最後にIVがおかれる）。このことは、テンポや、全体の音楽的特徴から見てとれる。高速で駆け抜けて、活気があふれんばかりの部分もあれば、いくつかの中断を挟みながら、ずっと落ち着いていて思索に満ちた部分もある。とはいえ、これらすべてに共通するのは、音の表現としての豊かさである。

カロル・シマノフスキは、彼の前奏曲による物語を、あたかも、はるか遠いところから聞こえるように語り始める。9つの前奏曲 作品1の第1番の冒頭を聴いたときに、まさに

そのような印象を受ける。この作品は、わずか18歳の作曲家がまだロマン派のスタイルに心酔していた頃のものであるため、ショパンだけでなく若き日のスクリャービンの影響も感じられる。これらの前奏曲はおもに短調であるが、第3番だけが他と異なり変二長調であり、ゆったりしたテンポ、そして、同じようなゆったりした、しかし喜びに満ちた音色で展開される。ここでアルトゥール・ルービンシュタインの自伝から、この言葉を引いておこう。「この音楽はまさに巨匠によって書かれたものだ！楽譜をすべて懸命に読むことで、私たちが偉大なポーランド作曲家を発見したのだと、熱狂と興奮がさらに高まっていった！」

シマノフスキの嬰ハ短調の前奏曲(これには作品番号がない)は、30年前に発見されたものだが、実に見事な興味深い作品である。もともとこれは6曲の前奏曲集の最後の曲であり、ワルシャワの「メローマン」(つまり、「音楽愛好家」雑誌ということだが)の編集部によって開催されたコンクールに提出されたものである。この作品は、戦後、何十年も経過してから、その雑誌の編集者であったレオン・ホイェツキの書庫から見つかった。1996年の冬にワルシャワの音楽学者ヴワディスラウ・マリノフスキの鑑定により、これが6番目の前奏曲であるとされた。そして、彼の校訂でこの曲が出版されたのが1997年である。マリノフスキ自身も認めるところだが、「シマノフスキのことになると、なんでも興味を持ってしまうのだよ。彼が最終的には承認していないものにまでね。」彼の承認が正しいものかどうかは、時間と、この曲を聴いた人たちだけが知ることであろう。

カジミエシュ・セロツキの前奏曲組曲は、ポーランド音楽出版社を創設したタデウシュ・オフレフスキに捧げられたものだが、新古典主義の潮流を代表するものである。1952年に作曲された7つの前奏曲は、セロツキの十二音技法によってまとめられている。ただし、十二音技法が使われているからといって、調的和声法や拡張された調性のある曲が入っていないということではない。この組曲のなかでもペースの速い曲はとくに印象深いもので、力強く、華麗で、どんどん進むような動きに満ちている。それは、IとIIIとVI、そして最後の象徴的な前奏曲に現れている。これらはセロツキの力強く生き生きとした音楽の組み立てのまさにハイライトであり、数十年前より今日のほうが彼の音楽はより評価されるのではないだろうか。

マテウス・ボルコフスキ

(英語から翻訳:五十嵐海理)

Ayako Kitanaka

Ayako Kitanaka graduated from Osaka Kyoiku University, Japan, specializing in music and piano. She studied with the late Kazuhiko Nakajima, Yasuko Shirayama, Mitsuo Shiga, Motoko Takeuchi and the late Yasuko Tasumi. In 2006 and 2007 she did her postgraduate studies at the Krakow Academy of Music, in Professor Andrzej Pikul's class. She also studied chamber music with Janina Werner. She showed excellence both in piano and chamber music performance.

While at the Academy, she won first prize in the 13th Tadeusz Żmudziński Competition and was a recipient of a special prize for the execution of free program at the 20th Tournament of Foreign Scholarship Pianists for the Prince Antoni Radziwiłł Prize in Antonin. She also won prizes as a solo pianist at International Chamber Music Competition for Modern Music in Krakow. Her rendition of Szymanowski's piano pieces has been highly acclaimed, and she played at the Szymanowski music festivals held in Krakow, Zakopane, Paris, etc. Precise, exact, and passionate, her piano performance has fascinated audiences. She gave various musical performances at Katowice, Słupsk, Ożarów, and other Polish cities.

She came back in Japan in 2008, but the praise for her exquisitely expressed passion in her performance won her a place in the Oginski International Polish Music Festival in 2010, when she also held her recitals in Katowice and Stalowa Wola. In 2015 she was back in Poland to give concerts in Krakow, Jasło, Przemyśl, and other places. She also gave a special lesson in her Alma Mater, Krakow Academy of Music. She was back in Poland again in 2024, for Professor Pikul's Benefis concerts, and she also did her own concert in Krakow. In 2025, she did her recordings at the PSM Hall in Jastrzębie-Zdrój, where she also gave a recital. She also had a concert in Strzyżów.

She has been active as a concert pianist in Japan, giving her recitals in 2008, 2010, 2014, 2017, and 2024 at the prestigious Phoenix Hall in Osaka. She also held concerts in other venues, including a concert organized by The Frederic Chopin Society of Japan, Kansai, as one of the highly accomplished pianists recommended by the Society. Her concerts are always organized on a specific theme. Recently she has focused her programs on the music of Polish composers. This CD, which is her debut album, is based on the program for her 2024 recital. The preludes by Polish composers collected in this album offers its listeners a unique experience that stimulates the very core of their musical sensibilities. ●

Ukończyła studia muzyczne w zakresie gry na fortepianie na Osaka Kyoiku University w Japonii. Kształciła się pod kierunkiem Kazuhiko Nakajimy, Yasuko Shirayamy, Mitsuo Shigi, Motoko Takeuchi i Yasuko Tasumi. W latach 2006–2007 kontynuowała studia podyplomowe w Akademii Muzycznej w Krakowie, w klasie prof. Andrzeja Pikula, a także studiowała kameralistykę u Janiny Werner. Już wówczas wyróżniała się znakomitymi osiągnięciami zarówno w grze solowej, jak i kameralnej. W tym czasie zdobyła I nagrodę w XIII Konkursie im. Tadeusza Żmudzińskiego oraz nagrodę specjalną za wykonanie programu dowolnego w XX Turnieju Pianistów Stypendystów Zagranicznych o nagrodę im. księcia Antoniego Radziwiłła w Antoninie.

Odnosiła również sukcesy jako pianistka solowa w Międzynarodowym Konkursie Muzyki Współczesnej w Krakowie. Jej interpretacje utworów Karola Szymanowskiego spotkały się z dużym uznaniem – występowała na festiwalach poświęconych jego twórczości w Krakowie, Zakopanem, Paryżu i innych miastach. Jej gra, precyzyjna, wyrazista i pełna pasji, fascynowała publiczność. Koncertowała w wielu polskich miastach, m.in. w Katowicach, Słupsku i Ożarowie. W 2008 roku powróciła do Japonii, jednak uznanie dla jej niezwykle ekspresyjnych interpretacji zaowocowało zaproszeniem na Międzynarodowy Festiwal Muzyki Polskiej im. Ogińskiego w 2010 roku, podczas którego wystąpiła również z recita-

lami w Katowicach i Stalowej Woli. W 2015 roku ponownie przyjechała do Polski, koncertując w Krakowie, Jaśle, Przemyśle i innych miastach, a także prowadząc zajęcia mistrzowskie w swojej macierzystej uczelni – Akademii Muzycznej w Krakowie. W 2024 roku znów gościła w Polsce, biorąc udział w koncertach benefisowych profesora Pikula oraz wykonując recital w Krakowie. W 2025 roku dokonała nagrań w sali PSM w Jastrzębiu-Zdroju, gdzie również wystąpiła z recitalem, a także koncertowała w Strzyżowie. Jako pianistka koncertowa aktywnie działała w Japonii, gdzie występowała z recitalami w latach 2008, 2010, 2014, 2017 i 2024 w prestiżowej Phoenix Hall w Osace. Koncertowała również w innych salach, m.in. na zaproszenie Japońskiego Towarzystwa im. Fryderyka Chopina (oddział Kansai), jako jedna z wyróżniających się pianistek rekomendowanych przez tę instytucję. Jej koncerty zawsze budowane są wokół określonej idei programowej. W ostatnich latach szczególną uwagę poświęca twórczości kompozytorów polskich.

Niniejsza płyta, będąca jej debiutanckim albumem, oparta została na programie recitalu z 2024 roku. Zebrane na niej preludia kompozytorów polskich oferują słuchaczowi wyjątkowe doświadczenie, poruszające najgłębsze pokłady wrażliwości muzycznej. ●

大阪教育大学教養学科芸術専攻音楽コース卒業。ポーランド国立クラクフ音楽大学研究科(postgraduate)をピアノ・室内楽とも優秀な成績で修了。ピアノを故中島和彦、白山保子、志賀美津夫、竹内素子、故田隅靖子、アンジェイ・ピクルの各氏に、室内楽をヤニナ・ヴェルネル氏に師事。

2006年にポーランド留学。アンジェイ・ピクル氏の元で研鑽を積む。彼女はクラクフ音楽大学在籍中にタデウシュ・ジムジンスキコンクール第1位、アントニン外国人生生のためのコンクール特別賞を受賞する。クラクフにて現代曲国際室内楽コンクールソロ部門でも入賞を果たしている。また、シマノフスキ作品の解釈が高く評価され、クラクフ、ザコパネ、パリと、ポーランド内外のシマノフスキ音楽祭に出演。その正確でありながら情熱に溢れる演奏は聴衆を魅了し、カトヴィツェ、スウェーデン、オジャロフなどでリサイタルを開催するなど、ポーランド各地で幅広い演奏活動を展開した。

2008年に帰国したが、透明感のある音作りのなかに情熱が漲る彼女の演奏を求める声は続き、2010年オギンスキ国際ポーランド音楽祭に招聘されるほか、カトヴィツェ、スタロヴァ・ヴォラでリサイタル、2015年には、クラクフ、ヤスウォ、プシェミシル等ポーランド各地でリサイタルを行い、クラクフ音楽大学にて特別講師として指導にもあたった。2024年にはクラクフ、2025年にはヤストシェンビエ=ズドレイ、ストシジェフでもリサイタルを開催し、録音も行った。

日本国内では2008年、2010年、2014年、2017年、2024年ザ・フェニックスホールにてリサイタル開催。毎年各地でリサイタルを開催し、日本シヨパン協会関西支部推薦演奏会に出演するなど、様々なコンサートで演奏活動を行っている。

彼女のリサイタルでは毎回テーマ性を持たせた多彩なプログラムを組んでいる。

特に近年はポーランドの作曲家の作品を演奏することに力を注いでいる。

今回、初CDとなる「ポーランドの作曲家によるプレリュードの世界」は、2024年のリサイタルのプログラムである。「前奏曲」と「ポーランド作曲家」というくくりで時代を横断する斬新な試みは、他ではちょっと聴けない音楽的体験を聴衆に提供してくれる。

Kraków, with a view of Wawel Royal Castle

